

[Udenrigsministeren.]

ikke formålet med udvidelsen af EF. Det udvidede EFs åbenhed over for omverdenen fremhæves gang på gang ikke alene fra dansk side, men også fra anden vesteuropæisk side.

Endelig synes jeg, hr. Gert Petersen skal bemærke én ting: den øst-vest afspænding, som vi begge kan glæde os over, er groet frem, samtidig med at forhandlingerne om en udvidelse af fællesmarkedet har fundet sted. Det er altså efter min bedste overbevisning ikke rigtigt at se nogen modsætning mellem de to ting.

Endelig sagde hr. Gert Petersen — men det har jeg for så vidt svaret på — at det politiske samarbejde i EF ville bidrage til en blokdannelse. Det mener jeg netop ikke det vil. — Hr. Auken var inde på det samme.

Når hr. Auken mener, at de europæiske stormagter genvinder deres politiske magt via EFs politiske samarbejde, forstår jeg synspunktet, men jeg mener, at det er urealistisk, og jeg er helt uenig i den vurdering.

Når hr. Auken videre siger, at vor sikkerhedspolitiske frihed bliver svækket, hvis vi bliver led i en blokpolitik, er jeg også på dette punkt uenig med ham. Efter min bedste overbevisning bliver vi ikke medlem af en blokpolitik. Vi ønsker ikke en blokpolitik. Vi ønsker, som hr. Knud Østergaard sagde, ikke at se Vesteuropa udvikle sig til en imperialistisk stormagt eller noget i den retning.

Hr. Adam Møller spurgte i forbindelse med spørgsmålet om udenforstående magter, om „udenforstående“ også ville blive rettet imod en magt, der kom en allieret til hjælp. Hertil er kun at svare, at selvfølgelig har allierede stater både ret og pligt til at komme hinanden til undsætning. Det, vi drøfter i dag, er imidlertid ikke dette helt indlysende princip, som vi ikke kan være uenige om, men spørgsmålet om, hvordan vi når frem fra en håbløs krigssituation til en forhandlingsløsning i Vietnam. Her er, som jeg gav udtryk for, efter regeringens bedste skøn en fortsættelse af krigshandlingerne en hindring, mens en forhandlingsløsning er vejen, og det mener vi kun kan nås, hvis de styrker, der er involveret i krigen, trækkes tilbage.

Jeg tror, jeg dermed har svaret på de spørgsmål, der blev rettet til mig. Skulle jeg

have glemt at svare på noget, så beder jeg om, at det kommer frem i den følgende omgang — det gør det jo også nok, uden at jeg beder om det.

Jørgen Peder Hansen: Jeg vil gerne takke udenrigsministeren for de bemærkninger, der faldt til de få spørgsmål, jeg stillede. De var få, men jeg finder selv, at spørgsmålet om udenrigstjenestens effektivitet og det andet problem, jeg gjorde opmærksom på i mit indlæg, nemlig at der vitterlig efter min opfattelse er ganske gode muligheder for det mindre land for at føre en effektiv udenrigspolitik, hænger ret så nøje sammen. Jeg takker som sagt for den besvarelse, jeg fik. Vi kan måske vende tilbage til spørgsmålet i en anden sammenhæng inden så voldsomt længe her i tinget.

Jeg har sagt tidligere i dag, at jeg ville beskæftige mig med de emner, som ministeren har lagt frem i sin redegørelse, og det ville jeg også have holdt mig til, hvis jeg ikke ligesom blev udfordret på et enkelt punkt. Det drejer sig om hr. Erhard Jakobsens bemærkninger om Grækenland, der pludselig blev inddraget i debatten. Det er vitterligt således, at vi undertiden træffer på det synspunkt, at hvis det nuværende juntastyre skulle falde — og efter min opfattelse jo hurtigere des bedre — så vil dette styre automatisk blive afløst af et kommunistisk styre. Det er en opfattelse, som jeg — og med mig uhyre mange — andre ikke deler. Der er snarere mulighed for en samlingsregering, og jeg ved da, at man meget ofte nævner den tidligere græske statschef Karamanlis som en mulig leder af en sådan regering.

Det var bare disse bemærkninger, jeg syntes jeg ville knytte til Grækenlandsproblematikken, der ellers ved denne lejlighed har levet en tilbagetrukken tilværelse.

Til hr. Poul Hartling skal jeg ikke sige meget. Hr. Poul Hartling nævnte i sit indlæg, at der her i tinget var tradition for, at når vi i en sådan sag ville stille et dagsordensforslag, forelagde vi det også for de øvrige partier. Jeg kan sige til hr. Poul Hartling, at når der er mulighed herfor, vil vi gerne gøre det. Men nu lå sagen sådan i dag, hvad hr. Poul Hartling er underrettet om, at jeg kom op fra gruppemødet, just da vi skulle starte her i salen, og jeg fandt, at det